
PANICZKOWAĆ (4) *vb impf*

Oba a oraz o jasne.

inf paniczkować (1). ◇ *praes 1 sg* paniczkuję (1). ◇ *3 sg* paniczkuje (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Próżnować, spędzać czas na rozrywkach (o młodym mężczyźnie); graecari, ludos facere, obsequi animo suo *Mącz* (4) : *Obsequi animo suo*, *Co dułzká raczy czynić/ pániczkowác/ biefiad á towárzyftwá pátrzić. Mącz* 385d, 148b.

Szereg: »paniczkować, (albo) próżnować« (2): Vide ut ociosus incedit, Bá bacz álbo poyźrzi yáko fobie pániczkuje/ álbo próżnuje. Mącz 259a, 198d.

Synonimy: biesiadować, lostować, próżnować, używać.

Formacje współrdzenne cf PANOWAĆ.

Cf PANICZKUJĄCY

LWil, (ZZa)